

Nr 29.

Av herr Nilsson i Svalöv m. fl., *angående beskattningen av omyndiga hemmavarande barns förmögenhet.*

Enligt 8 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt har skattskyldig att under vissa förutsättningar erlægga skatt jämväl för förmögenhet, som tillhör hans barn. Detta är fallet i fråga om hemmavarande barn som den 1 november året före taxeringsåret icke fyllt 21 år och vars till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst icke uppgår till minst 10 kronor.

Skillnaden mellan det fall då fadern och det fall då barnet självt taxeras för förmögenheten är betydande. I senare fallet åtnjutes skattefrihet för barnets förmögenhet intill ett belopp av 30 000 kronor. I förra fallet däremot, då förmögenhetsbeloppet inräknas i faderns förmögenhet, kan förmögenhetsskatten å barnets del bli betydande. Uppgår barnets förmögenhet exempelvis till 30 000 kronor, blir förmögenhetsskatten därå — beroende på faderns förmögenhetsställning — 180 å 540 kronor. I den mån flera barn i samma läge finnas i familjen ökas merbelastningen i förmögenhetsskatt i förhållande till antalet barn.

Ett barn, som icke har annan inkomst än kapitalavkastning, måste ha en icke obetydlig förmögenhet för att självt bli taxerat. Med nuvarande ränteläge får man räkna med att därtill kräves ett kapital på 70 000 å 80 000 kronor. Givetvis är det endast få barn, som befinna sig i denna gynnsamma situation. Vi anse det ur rättvisesynpunkt vara ytterst önskvärt, att man tillskapar likformighet rörande omyndiga barns förmögenhetsbeskattning. Ett enkelt och rimligt sätt härför är, att förmögenhet tillhörigt omyndigt barn lägges samman med föräldrarnas förmögenhet endast i den mån och till den del barnets förmögenhet överstiger 30 000 kronor.

Under hänvisning till vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen ville för sin del antaga följande förslag till förordning om ändring av 8 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt den 26 juli 1947 (nr 577):

Härigenom förordnas, att 8 § förordningen om statlig förmögenhetsskatt skall erhålla följande ändrade lydelse.

8 §.

Har skattskyldig hemmavarande barn, som den 1 november året före taxeringsåret icke fyllt 21 år, skall, därest barnets till statlig inkomstskatt beräknade beskattningsbara inkomst icke uppgår till minst 10 kronor, den

skattskyldige taxeras jämväl för barnets förmögenhet, i den mån denna överstiger 30 000 kronor. Det överskjutande beloppet inbegripes i sådant fall i den skattskyldiges skattepliktiga förmögenhet.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1951, dock att äldre bestämmelser fortfarande skola gälla i fråga om eftertaxering för år 1950 och tidigare år.

Stockholm den 17 januari 1950.

Eric Nilsson

i Svalöv.

Jöns Nilsson

i Båstekille.

Folke Kyling.

Jean Braconier.

Karin Wetterström.
